

kondomlar geçiriyorlar. Onunla da yetinmeyip şehir meydanlarındaki havuzları sperm kıvamında suyla dolduruyorlar. Kaçırdıkları kadınlara etkileyici ilaçlar içirip onlara tecavüz ediyorlar. Erkek doğan çocukları koruyup kızları, erkek doğurmayan anaları öldürüyorlar. İstanbul Beyefendisi'nin yazarı Constantine ise, erkek yaratılmanın ağır acılarını çekmiş olmasına karşın, onları ayrıcalıklı görüp erkek kültürünü yüceltmiyor, erkeklerin kadınlara şiddet uygulamasını onaylamıyor.

Her darlığın bir kurtuluşu oluyor; Constantine, İliada ile Arendi gibi beynini gerçeğe duydukları inançla besleyen iki cesur kadın yerine, -eril ya da dişil- öldürme hırsıyla gözünü kan bürüyen iki fanatiğin kapısının önüne konulmuş olsaydı o bebek, insanlık direncinin simgesi olabilir miydi?

Constantine'in kurtuluşa ermesinde temel etkenlerden biri de, gecenin bir saatinde uyanıp Ani'de, harabelerin çok yakınında bir villada kaldıkları, kadın-erkek savaşımının öldürücü koşullarında, "hayatını bir erkekle mahvetmeye razı olacak kadar yüce gönüllü bir yaratık" olan; Constantine'e "...Aret'in bedenime sarılmış sıcaklığını hissettim, camdan ayı, aydan bana bakan sincabı⁶ gördüm. (...) Aret bir kez daha ciğerlerimi doldurdu, sonra verdiğim nefesle birlikte içimdeki kadın uzanıp ya-

nımdaki kadına dokundu, gördüm. O kadını içimde hapis tuttuğumu, parmaklıklar arasından uzanan kolunun aklığını görünce anladım; Aret'e sarılmayı, onunla bir ömür geçirmeyi hak eden oydu, erkek Constantine değil." dedirten Aret'tir!

Constantine, İstanbul Beyefendisi romanına yönelik "Sence insanlar kadınlara ihanet ettiğini düşünmekte haklı mı?" sorusunu şöyle yanıtlıyor:

"İhanet çok saçma bir sözcük. Bu bir roman, bir kurgu ürünü; benim hayatımdan unsurlar barındırıyor tamam, bu unsurlar da bazılarına ilginç, bazılarına itici gelebilir ama bence romanı asıl okutan, kolektif bir bilinçaltına seslenmesi, dile getirilmeyen, açıkça tartışılmayan, dalga geçilemeyen bir örgüte, insanlara, eylemlerine tahvil edilmesi. Bu benim kadın dünyasına ihanetim değil, olsa olsa -ufak- bir hizmetim olabilir."⁷

Cem Akaş'ın, belki yüzyıllarca sonra doğacak öyle bir toplum yapısının günümüz insanına aktarılmasında, gerek biçim, gerekse kurgu yönlerinden özgün arayışlara girerek yazdığı romanı değişik yorumlara da yol açıyor. Akaş'ın, alanında ayrıcalık yaratacağına inandığım bu yapıtıyla, edebiyatımıza Yusuf Atılgan'ın Anayurt Oteli, Oğuz Atay'ın Tutunamayanlar, Yaşar Kemal'in Hüyükteki Nar Ağacı, Yılanı Öldürseler türünden bir roman kazandırdığı kanısındayım.

6 Sincap, Akaş'ın duygu sığınağında bir simge. Yazarın *Sincaplı Gece* adlı bir romanı da var: Can Yayınları, İstanbul 2016.

7 Cem Akaş, Y, Can Yayınları, İstanbul 2018, s. 172.